24/04/2019

“Έχουμε δώσει εξετάσεις υπομονής και ανδρείας και κερδίσαμε”

/ Γνώμες

Γέροντας Μωυσής Αγιορείτης (†)

Η αγανάκτηση μπορεί να έχει σχέση με την οργή, τον θυμό, την κακία, τη νευρικότητα και τη δυσανασχέτηση. Υπάρχει δίκαια και δικαιολογημένη οργή, που φέρνει αγανάκτηση, κάποτε ιερή αγανάκτηση, από αναβρασμό ψυχής που εθίγη. Έξαψη φοβερή, που εκδηλώνεται δημόσια, από αγανακτισμένους, που διαμαρτύρονται με διάφορους τρόπους, μερικές φορές και ακραίους, γιατί τους ενέπαιξαν, τους είπαν ψέματα, τους ξεγέλασαν και τους απάτησαν.

Πρόκειται για αιφνίδια, αυθόρμητη, γενική εκδήλωση κατακραυγής, ξέσπασμα δυνατού θυμού, θύελλα αποδοκιμασίας, σφοδρή, παρατεινόμενη, δυνατή φούρκα. Σκάνδαλα ταγών και ισχυρών προκάλεσαν έναυσμα, οξυθυμία, παροξυσμό πείσματος αντιδραστικού, αποκορύφωση διαμαρτυριών, υπερένταση, εξαγρίωση, μένος και επιθετικότητα. Έτσι ήλθε διέγερση παθών, έξαψη απαιτήσεων. Χιλιάδες άνθρωποι ξέσπασαν σε οργή, χολώθηκαν από την ανεντιμότητα, την ιταμότητα, την κενή φλυαρία, τις ψεύτικες υποσχέσεις, τα μισόλογα, τα ανειλικρινή χαμόγελα.

Η όλη αδιόρθωτη κατάσταση έφερε βίαιη αντίδραση, ανέβασε το αίμα στο κεφάλι. Ο τόσος βρασμός ψυχής, ο παροξυσμός του πνεύματος, το πνίξιμο από το δίκιο, το σκάσιμο από το κακό, ξεχείλισε το ποτήρι. Δυστυχώς για αρκετούς πολιτικούς ακόμη πέρα βρέχει.

Η αγανάκτηση καθημερινά φουντώνει, δεν παύει, δεν μαζεύεται πια. Ο θυμός δεν παύει. Η υπομονή εξαντλήθηκε. Δεν υπάρχει πλέον ανοχή. Δεν μπορεί άλλο να τα καταπίνει όλα. Απηύδησε και απόκαμε ο κόσμος από τα παχιά λόγια, τις πολλές υποσχέσεις, τα καμώματα των πολιτικών. Κουράστηκε, βαρέθηκε, πόνεσε, απογοητεύτηκε και απόκαμε. Μπούχτισε, σιχάθηκε, δυσφόρησε, δυσανασχέτησε και κατέβηκε στους δρόμους. Άφησε την πολυθρόνα και την τηλεόραση. Κάτι είναι κι αυτό. Αδημονεί, λαχταρά, καίγεται η καρδιά του να δει μιαν άσπρη μέρα. Δεν τον χωρά ο τόπος του. Δεν βλέπει την ώρα για μια ουσιαστική αλλαγή. Κάθεται στα κάρβουνα, τον κυνηγούν δαίμονες, σκέφτεται το μέλλον των παιδιών του, το κατάντημα της αγαπημένης του πατρίδας. Κάθεται ο νεοέλληνας σε αναμμένα κάρβουνα, σε καρφιά, τρώει τα νύχια του, παίρνει ψυχοφάρμακα. Εξαντλήθηκε το κουράγιο. Τα περιθώρια στένεψαν πολύ. Βαρέθηκαν απεριόριστα. Δεν αντέχουν άλλο. Δεν πάει άλλο πια. Κάτι σημαντικό πρέπει γρήγορα να γίνει.

Η βία δεν είναι ό,τι το καλύτερο. Ειρηνικά, προσεκτικά, με γνώση, φιλότιμο, μεράκι, ενδιαφέρον έμπνευση, μελέτη και μόχθο, θα πρέπει η Ελλάδα να οδηγηθεί σε αναγέννηση. Να μάθουμε να ζούμε και με πιο λίγα. Να διαβάσουμε το ευαγγέλιο της εγκράτειας. Να γίνουμε τις δύσκολες αυτές ώρες πιο φιλάνθρωποι. Να ακούμε και τον άλλο. Να μην καπελωθεί η διαμαρτυρία από κανέναν. Να μη πέσει η αγανάκτηση στο κενό. Να γίνει εφευρετική, δημιουργική και αποτελεσματική.

Περάσαμε και άλλες μεγάλες μπόρες και δεν χαθήκαμε. Έχουμε δώσει εξετάσεις υπομονής και ανδρείας και κερδίσαμε. Ας μην αποκάμουμε και το βάλουμε εύκολα κάτω. Η ελληνική μεγαλοψυχία και η ελληνική φερεπονία θα φέρει πλούσια και πολύτιμα δώρα για τη δόλια πατρίδα μας, που την εξαπάτησαν μερικοί και θα πρέπει να λογοδοτήσουν. Ό,τι έγινε έγινε. Ο Θεός είναι μεγάλος. Δυστυχώς, μια ώρα κατάλληλη η Εκκλησία σιωπά. Δίχως να φλυαρεί, θα μπορούσε να καταθέσει λόγο υπεύθυνο, καίριο, σημαντικό και παρήγορο. Η αγανάκτηση πάντως, πιστεύουμε και ελπίζουμε, κάτι καλό θα φέρει στον ταλαίπωρο τόπο μας. Μακάρι, άμποτε, είθε…